

КАРАВАЄВА Ганна Олександрівна (Караваева Анна Александровна; 15(27). 12. 1893, м. Перм, Росія — 22. 05. 1979, Москва) — російська письменниця. Державні нагороди СРСР. Закін. Бестужев. курси (Петроград, нині С.-Петербург, 1916). Переїхала 1920 на Алтай, де викладала в рад. партшколі м. Барнаул, труд. школі в м. Ульяновськ. Від 1928 — у Москві. Член Всесоюз. асоц. пролетар. письменників. Головний редактор журналу «Молодая гвардия» (1931–38). Член правління (1934) та президії (від 1938) СП СРСР. Учасниця Міжнар. конгресу письменників на захист миру (Париж, 1935). Під час 2-ї світової війни — кор. г. «Правда» на Уралі. 1945–50 — заступник відп. ред., ред. ж. «Советская женщина». Водночас 1947–50 — голова комісії по роботі з рос. письменниками країв, обл. і респ. СРСР. Життя села напередодні колективізації відтворила у повісті «Двор» (Москва, 1926; 1969), романі «Лесозавод» (Х., 1928; 1929; Кемерово, 1981). Героїку 2-ї світової війни відобразила у трилогії «Родина» (романи «Огни», Москва, 1943; Магнітогорск, 1944; «Разбег», Ленинград, 1948; «Родной дом», Москва, 1950; Сталін. премія 1951). Авторка істор. повістей «Золотой клюв» (Москва; Ленинград, 1927; Барнаул, 1979; Москва, 1983) і «На горе Маковке» (1941; 1942); п'єси «Свой дом» (1934); кн. нарисів «Повести о пропавшей улице» (1936), «Уральские мастера» (1941–43; усі — Москва), «Во

Франции 1945» (Ленинград, 1946); романів «Лена из Журавлиной рощи» (1938) та «Грани жизни» (1963); зб. оповідань «Первое поколение» (1959); книги-щоденника «Вечнозеленые листья» (1963), мемуарів «Свет вчерашний» (1964; усі — Москва). Опублікувала статті про Т. Шевченка («Источник мысли, силы и красоты» // г. «Красное знамя», Харьков, 1939), О. Корнійчука («В Центральном театре Красной Армии» // г. «Литература и искусство», Свердловск, 1942), Лесю Українку («Горячее сердце Леси» // ж. «Советская женщина», 1963). Оповідання К. «Рыжая масть» (Х., 1930) українською мовою переклав Д. Калина.

Основні твори

Юность на Грязной: Роман. Х., [Б. р]; Поэты-народники. Барнаул, 1923; Чертополошье: Стихи. Барнаул, 1923; Медвежатное: Повесть. Москва; Ленинград, 1926; Берега: Повесть. Москва; Ленинград, 1927; Флигель: Рассказы. Москва, 1927; Воронье: Рассказы. Москва, 1929; Цеха в пути: [Очерки о соревновательских настроениях]. Москва, 1930; Собрание сочинений. Москва; Ленинград. 1930–31; 1957–58. Т. 1–5; Избранные произведения. Москва, 1933; 1967; 1988. Т. 1–2; Крутая ступень: Записки контрольного. Москва, 1933; В огне партизанской войны. Москва, 1941; Избранное. Москва, 1947; Гордая Ксения. Петрозаводск, 1950; По дорогам жизни. Москва, 1957; Повести. Красноярск, 1975; Повести и рассказы. Москва, 1982.

Рекомендована література

1. Скорико Л. Анна Караваева // Скорико Л. Семь портретов. Москва, 1956;
2. Булыгин П. Тема рабочего класса в творчестве Анны Караваевой // Прикамье. 1959. № 26;
3. Стесина С. Всегда в строю // Молодая гвардия. 1968. № 2;
4. Лисина Г. Идеино-художественное своеобразие произведений А. Караваевой 30-х годов // Ученые зап. Рязан. пед. ин-та. 1971. Вып. 72.

Ю. С. Левченко

Бібліографічний опис:

Караваєва Ганна Олександрівна / Ю. С. Левченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9572>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).